

COLUMBIA LUTHERAN

A PAPER FOR THE SWEDISH LUTHERAN PEOPLE IN THE PACIFIC NORTHWEST

VOL. XIX

TACOMA

JUNE, 1927

NO. 6

KORTA ORD UR GUDS ORD

Luk. 9: 51—62

UPPTAGELSEN

Det är ett märkligt ord som möter oss i texten på 2dra söndagen efter Trefaldighet. "Då nu tiden var inne att han skulle bliva 'upptagen.'" Ämnet för denna enkla betraktelse "upptagelsen" är förhända också ett ovanligt svenskt ord, men om man skapar ett nytt ord som lämpar sig för en tanke så har man därmed icke syndat mot språket utan hellre gagnat. "Upptagelsen" ställes nära upphöjelsen men innesluter i sig båda tillstånden för Jesu verksamhet, förnedringen och upphöjelsen. Jesus ställer sin färd till Jerusalem för att bliva "upptagen" men så går vår Frälsare först genom förnedringens djupa tåredal.

Vår färd till det nya Jerusalem är också ämnad att gå i Jesu spår: "Du måste 'upptagas.'" Underligt huru vägen nog följer Jesu spår: du måste göra Guds vilja ("icke min vilja utan din"), du måste dö till dig själv och leva för Gud, du måste nederstiga till dödsriket i syndens yttersta djup och syndaångest, du måste fira uppståndelsens seger, du måste vila trygg vid Guds sköte i en fast och levande tro. Så upptagas vi, men vägen är först en via dolorosa, förnedringens prövande erfarenheter.

Texten säger oss också att vägen till "upptagelsen" gick genom Samariternas byar, fiendelandet. Antagonism och oro mötte Jesu lärjungar. Ännu en förnedring! Lärjungarna upprördes till bitterhet men Jesus förklarar i en av bibelns härligaste ord sin attitud till fienderna: "Människosonen har icke kommit att fördärva själar utan att frälsa." O, huru viktigt är det icke för oss i dessa "samariternas tider" att följa Jesu väg; genom oro och uppenbar fiendskap mot Kristus och hans kyrka! Vad hjälper bitterhet, hat eller "eld från himmelen"? Den enda eld som kan hjälpa är den som tändes i mörka hjärtan och som nåres genom frälsningens evangelium. Det går icke genom att fördärva själar men det går genom att frälsa själar. Kristi triumfer ha aldrig vilat på hatets lågor utan på kärlekens "förtärande" eld.

"Upptagelsen" för oss beror ytterst på huru vi i tron följa Jesus. Texten berättar om trenne män som sade sig vilja honom

efterfölja. Den förste, en skriftlär, hänfördes av stundens känslor till en skön bekännelse, men där stannade han. Den stora försakelsen i Jesu spår kunde han icke med. Icke ens en rävkuila eller ett fågelnäste. Han kunde icke utblotta sig själv för Jesus. Den andre ville först hem och räkna med den ålderstigne fadern huru mycket han skulle av honom få i döden, men huru rik han kunde bli i Jesu död och "upptagelse" kom icke med i räkningen. Den tredje ville nog följa Jesus men med ett deladt hjärta.

Här föreligger således ett stort och härligt ord — "upptagelsen" — men också en tro som följer Jesus troget uppför branta stigar till "staden på berget." Studera kartan till det nya Jerusalem. Se på Jesus i stället för samariterna! Följ honom, ty ingenting i detta livet betalar sig bättre. Efter tåredalen — fröjdesalen! Efter jordfärden — himmelsfärden! "Jag vill följa dig, Herre, varhelst du går."

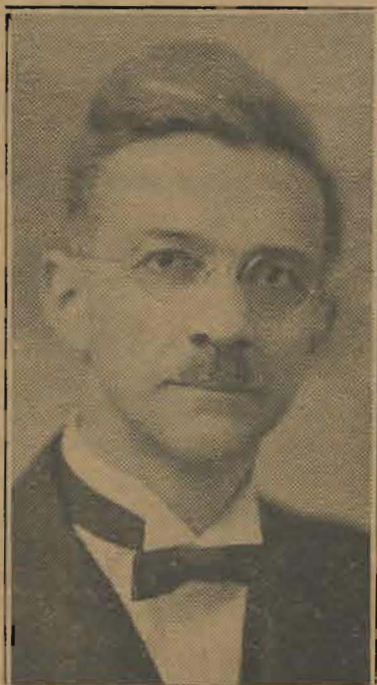

Rev. C. O. Bengtson
pastor of Immanuel Church, Chicago.

BIBLE INSTITUTE WEEK

Fellow Leaguers and Friends: It should be needless to remind you again of the 1927 Bible Institute at Pleasant Beach July 19 to 27 but we feel that it is to be such a wonderful week that it should be given wide spread circulation.

Vacation Season has arrived and every-

Rev. Odd Gornitzka,
from St. Paul Bible Institute.

one is planning outings and recreations. Let us invite you to the most wonderful Vacation Trip possible. Puget Sound is noted for its grandeur, its wonderful Forests and Woodland Beauty Spots, its glorious inspirational evenings, and countless other Wonders. To a place of this description you are invited. Where everything is near at hand, hiking, swimming, boating, and sports of all kinds. All this together with Christian environment.

Since our last notice Rev. Joshua Oden finds it impossible to be with us, however it is with pleasure that we announce that the services of Rev. C. O. Bengtson of Chicago have been secured. He is a man of deep spiritual insight, and has had many years of experience. Rev. Odd Gornitzka of the Lutheran Bible Institute of St. Paul will be the other Teacher. In addition our own pastors will be with us to distribute many good "Seeds" and "Food."

Remember you should come not only to enjoy the beauties of nature but also to learn of Him who has made it beautiful. To obtain best results bring your Bible, Notebooks, and open hearts and minds.

Bring your sport equipment. Warm clothing. Plenty of Bedding if you are to camp out. Above all come.

So small is the cost of this Ideal Vacation that no one should find it

COLUMBIA LUTHERAN

formerly SIONS-BLADET

A paper for the Lutheran constituency in the Pacific Northwest

Published about the 20th of each month at 1125 Tacoma Avenue South, Tacoma, Wash.

Subscription for one year50c
For one year to foreign country75c
Advertising rate, per inch50c

Columbia Lutheran is a good advertising medium, reaching a great part of the Swedish speaking population in Seattle, Tacoma, Spokane, Vancouver, B. C., Bellingham, Everett, Olympia, Grays Harbor, Oregon and Idaho.

Entered as second class matter January 14, 1910 at the Post Office at Tacoma, Washington.

REV. ERNEST C. BLOOMQUIST

Editor and Publisher

Address: 811 South 8th Street, Tacoma

Manuscripts should be in the hands of the Editor by the 15th of each month

impossible to come. Three meals each day for eight days for only \$7.00. Rooms in Private Homes for \$1.25 per person. Registration for eight days \$1.50. Registration for half period \$1.00 and evenings 25c. Also 25c Registration for children under the confirmation age.

The Institute needs you — you need the Institute. Lets make it the year of years at Pleasant Beach. Don't keep this Golden Opportunity to yourself—tell the World.—Boost.

Come and meet your old friends and new ones at Pleasant Beach, Sandbridge, Wash., July 19 to 27, 1927.

THE BIBLE INSTITUTE

Seattle, Wash., June 24, 1927.

Dear Pastor:-

Preparations for the annual Bible Institute at Pleasant Beach are going forward as rapidly as possible. The executive committee is doing its best to provide a good program.

But, dear pastor—if our Bible Institute is to be a success

we must have the hearty co-operation of every pastor.

Without your help we cannot hope to succeed. You believe in the Institute, I know. We appeal to you to use your best efforts to make our Bible Institute a success in every way.

Your own presence at the Institute is a big help. Plan to be there if at all possible.

Accept the assignment made you by the Dean, unless something of first importance hinders.

Urge the attendance of your young people. Keep them constantly reminded. Talk to them individually.

Have the announcements mailed to your president been distributed among the Luther Leaguers?

Remember the Bible Institute in your prayers.

A change in the program.

Rev. Joshua Oden writes that he will not be able to attend. Rev. C. O. Bengtson, of the Immanuel Lutheran Church, Chicago, will come in his stead.

Complete programs will be distributed in good time.

Remember—Eight days of Institute this year—from Tuesday evening July 19, to Wednesday evening, July 27.

May we count on—your hearty support and co-operation, and a good representation from your Luther League?

In the Service of Christ,

B. T. Erholm.

JESU EFTERFÖLJELSE

Matt. 16: 24—27.

“Kampen för att komma in genom den tränga dörren.” (Luk. 13: 24.) Det är Herrens mening till sina lärjungar. Porten kan synas trång och vägen smal, men dock manar Herren de sina att sträva livet fram på den vägen, som heter Jesu efterföljelse. Vad denna Jesu efterföljelse innebär, lär oss vår Frälsare i det evangelium, som talar om

Jesu efterföljelse.

1) Efterföljelsen innebär försakelse av sig själv och av det som hör denna världen till. Människans innersta längtan är av naturen samlad omkring det som världen har att bjuda vare sig som en verklighet eller som inbillad och åtrådd lycka. Det vi människor sträva efter med dagens ivriga ~~och~~ ~~mens~~ ~~och~~ ~~och~~ ~~och~~ är sådant som hör till denna tillvaron. Världsidealet formar sig olika, det tar gestalten av de överfulla ladorna eller av makten över andra — det är dock av denna världen och skall förgås med denna förgängliga världen. Herren säger: detta skall du försaka! Det ordet är för människonaturen ett övermåttan hårt ord, där det skall efterlevas och ej endast nyttjas som ett tomt ord och högtidligt talesätt. Efterföljelsen blir därför en aldrig slutad strid inom människonaturen, där mer än en gång nederlagets smälek utlöser sig i apostelns ord: “Jag kan icke fatta att jag handlar som jag gör.” (Rom. 7: 15.) Denna försakelse på efterföljelsens väg tecknar vår Frälsare med korsets bild: “han tåge sitt kors på sig.” Efterföljelsen är en vandring under korset. Om ock den vandringen förljuvas av pilgrimssången, är det dock en vandring under ett kors som trycker ned.

2) Efterföljelsen innebär att man vinner sin själ. — Detta är den bestående vinsten och den varaktiga trösten under korsvandringens tyngd. För vår Frälsare var människosjälen det enda av värde. Allt annat, det som hör denna världen till skall förgås, men själen överlever tillvarons katastrof. Den förbliver.

Därför har Herren varit så öm mot männis-osjälur. Därför vårdar han sig i synnerhet om sådana själar, som äro på väg att förloras. De många lidande,

bedröva honom och hopplösa själar vill han vårda sig om. Ty han är icke kommen för att döma världen utan för att frälsa världen. Och vid detta hans eget ord kan syndaren och den som känner sig som en förlorad själ med all tros visshet hålla sig fast. När allt annat sviker i tillvaron, förbliver detta Herrens ord och det förbliver evinnerligen. Hur förlorad min själ synes för mig själv, vill jag dock lägga den i Herrens milda och goda händer. För honom har även den bortkomna själen ett värde inför Gud. På efterföljelsens tunga väg är det en oändlig tröst att veta, att Herren vill bevara min själ. Han vill frälsa den till sitt rike. Och därom talar vår frälsare vidare.

3) Efterföljelsen slutar i Faderns härlighet. Större, rikare än det hetaste hopp kunnat ana, skall den verkligt bliva, som Herren vill uppenbara för sina efterföljare. Och därför vill jag under korsvandringen gå fram med alla Herrens fromma till den stad där livets träd i blomma står. Ja, lovad vare Herren, som vill stödja de maktlösa och trösta de modlösa, de som vandra efterföljelsens tunga men dock tröstefulla väg. Amen. Sv. K.

HÖGTID I OLYMPIA OCH ROCHESTER

Till 25-årsfästen i Rochester och till distriktsmöte i Olympia samlades de flesta ~~Tacoma, i sällskapat pastor~~ den 24—25 maj. Ett samtalsmöte hölls först i Olympia på tisdags eftermiddagen varvid pastor J. Truedson, församlingens forne herde, höll inledningsföredraget över ämnet “Helgelsen,” synnerligt lämpligt för pingsttiden i kyrkan. Den vördade inledaren lämnade en grundlig framställning över det viktiga ämnet, och vi kände alla uppbyggelse från stunden i Herrens gårdar.

Vid aftonsången samma dag i Olympia predikade stud. Elmer Johnson och past. G. A. Herbert; den förra över ämnet: “The Church of Christ,” den senare över: “Frälsningens dag.” Denna gudstjänst med förkunnelsen stod således i harmoni med hela mötets höga tanke om Guds helige Andes verksamhet genom nådemedlen.

I Rochester började vårt möte på tisdagskvällen då past. P. H. Nordlander och B. T. Erholm tjänstgjorde. Dessa bröder hade till ämnen fått viktiga tankar att framlägga för kyrkofolket i Rochester, i synnerhet som dessa stödo inför högtidsfirandet. Livets fäststunder stämna våra hjärtan till en högre response inför ordet och dess förkunnelse. Past. Nordlander talade över: “Vår förvaltning” och past. Erholm över Pauli märkliga ord till Korintierna: “Every Christian an epistle of Christ.”

Det var på onsdagen den viktiga högtiden i Rochester ägde rum. Vi samlades redan kl. 10:30 f. m. då Herrens heliga nattvard firades, och vi tänka tillbaka nu,

långt efter högtiden, på den stundens gripande allvar. Herrens tjänare och Herrens folk böja knän vid altarbordet under djupaste allvarsstämning. Vi kommo dit att söka nåd och förlåtelse, att stärkas och stadfästas i vår kristna tro. Huru gott var det då icke att få fira en sådan högtidsstund med den kära Rochester församlingen. Det var få i kyrkan den högtidsmorgonen som icke trädde fram till nådabordet. När så sked i Guds hushåll då förnimmes en kraft från altaret, från Herren själv, som är att likna vid intet annat i jordelivet. En sådan stund i Herrens gårdar är bättre än eljest tusen. Skrifttalaren var past. Truedson. Underliga eriaheter kunde också tecknas från den stunden, fastän nattvardsgudstjänsten varit en så väl vårdad skatt under långa tider. Man sitter i kyrkobänken, stämd till de yttersta högtidskänslor, och så kan något kanske oväsentligt hända där framme men något som sitter kvar i minnets rum. En enda liten stund i nattvardsfirningen påminde oss om brollopet i Kana: "De hava intet vin." Det var första gången i hela vårt liv vi observerat ett nattvardsbord med knäböjande medlemmar utan de tjänstgörande prästerna vid altaret. Dessa bröder voro ängsliga över vinet, som på altarbordet tagit slut, och måste därpå ut i sakristian ett ögonblick att hämta nytt förråd. Men vid nattvardsbordet rådde den mest högtidliga stämning, kanske en alldeles speciell förberedelse till nattvardsstunden; och i församlingen kändes det som om otaliga känslor färdades på silketrådar emellan altaret och kyrkobänken.

Den egentliga minnesögtiden firades på eftermiddagen. Fästtal av past. C. J. Renhard över det tidsenliga ämnet: "Vår Augustana Synod." en intressant och upplysande skildring till nytta för hela vår församling i Rochester. Allt för få i vår kyrka äro förtrogna med vår historia och vårt kyrkliga arbete. Och det vi litet känna, det kunna vi blott litet älska och verka för. Det borde i sanning vara distriktets plikt, ja konferensens, att till reformationstiden i höst anordna lämpliga föreläsningaftnar i alla våra församlingar, då vårt kyrkofolk kunde orienteras i kyrkohistoriska och lärofrågor.

Konferenspresidenten var av ämbetsgörömål förhindrad att övervara högtiden; i sista ögonblicket blev past. Bloomquist av distriktet tillsagd att representera konferensen vid festen, varvid några ord om "vår församling" framsades, grundade på Uppb. 3, v. 11-13.

Past. Claes Thunberg uppläste en kort men intressant historik över den 25-åriga verksamheten. Vi gratulera herde och församling på den stora högtiden, vi lova Gud med vårt folk i Rochester för all nåd och ledning under den gångna tiden, och vi bedja Herren i himmelen att städse leda eder framåt, uppåt och hemåt.

Mötet avslöts på onsdagskvällen med gudstjänster i Rochester och Olympia. I

Rochester predikade past. O. B. Hanson och stud. Elmer Johnson, i Olympia past. P. H. Nordlander och L. C. Bloomquist.

Ett hjärtligt tack säges härmed till past. Thunberg samt Marta systrarna i båda församlingarna för allt gott, för all vänlighet, för minnesrika högtidsstunder.

E. C. B.

Till doktor divinitatis, D. D. kreerades vår konferenspresident past. C. R. Swanson vid avslutningshögtiden i Rock Island. Vi gratulera dr. Swanson på den nya äran och säga av hjärtat, att han kan bära utmärkelsen med heder. Han har i 14 år lett det kyrkliga arbetet i vår konferens och en sådan lång tjänst i och för vår kyrka bör uppmärksammas.

* * *

Den 9de juni hölls i Rock Island en ovanlig fäststund. Teol. doktorn och seminarieprofessorn C. E. Lindberg fyllde den dagen jämna 73 år. I närmare 40 år har dr. Lindberg tjänat i vår prästbildningsanstalt som en av de fostrare, vilka kallas att bereda prästerskapet i vår kyrka. Den tjänsten är onekligen en av de viktigaste posterna i kyrkan, kanske den viktigaste. Val de unga kandidaterna hämta i seminariet det giva de församlingarna. Kyrkan måste bero till stor del på sina teologie professorer. Det må då ihågkommas, att vår vördade lärare och vän, dr. Lindberg, har i 40 år stått ansvarig för en av synodens största och viktigaste poster. De allra flesta av synodens tjänstgörande prästmän äro dr. Lindbergs lärjungar. Vi älska honom, högakta honom, och tacka honom för en så trogen tjänst.

* * *

Seniorn bland Sveriges stiftstyrelsemän, biskop U. L. Ullman i Strängnäs, fyllde den 1sta maj 90 år. Denna dag var en märkesdag icke blott för jubilarer själva utan i den svenska kyrkans annaler, ty ingen svensk biskop har under de senaste seklerna nått ett så högt åldersmått. Närmast kommer Härnösands-biskopen Hesselgren, död 1803, (88 år) och Lund-biskopne Faxe, död 1854, (87 år). Den nuvarande innehavaren av Strängnäs- på ädla minnen och traditioner rika biskopsstol har det förunnats att nära 40 år förvalta sitt ämbete. Nuvarande Strängnäs-biskopen har också i Augustana synoden utövat ett stort inflytande genom de textböcker, i synnerhet i liturgiens historia, synodens prästmän mer eller mindre grundligt studerat. Biskop Ullman skall i höst efterträdas i det gamla stiftet av den som i september av stiftets prästerskap koras.

Konungen har på grund av val förrättat i våras i Linköpings stift utnämnet till framlidne biskop Perssones efterträdare Lunda-professorn dr. Sven Erik Aurelius. Biskop Aurelius är född den 12 maj 1874. Fadern var kyrkoherde i Östergötland. Student i Uppsala 1892, fil. kand. 1894, teol. lic. 1905. Först regementspastor, därefter kallad till t. f. professor i exegetisk teologi i Uppsala och därefter i Lund. Ordinarie professor 1912 i Lund.

Bland hans skrifter, av vilka flera äro frukter av omfattande studieresor, märkas följande: "Palestinabilder," "Från Gethsemane till Golgatha," "Jesu Messiaspredikan," "Profeten Elia," "Guds godhet och rättfärdighet i Jesu förkunnelse," "Jesu tanke om sitt lidande och sin död," "Evangeliernas uppkomst."

Sveriges kyrka har sannerligen producerat stora krafter och andar även på det yttersta i dessa dagar.

E. C. B.

A MIDSUMMER'S DAY 400 YEARS AGO.

It was on a day in June 1523 that a new king was crowned at Strängnäs in Sweden. Gustav Vasa had for several years led the new-nationalism in the country, suffered and almost died for it in Dalarna, a man of strong and powerful ideals, a man of the hour.

The middle ages in history was ended with the discovery of a new continent, the invention of the printing press and the hammer blows on the church doors at Wittenburg. The old world in darkness saw a new light in the heavens, men everywhere were being aroused by the new thinking, new opportunities and a new vision.

In 1516 Olaus Petri came to the new university at Wittenburg attracted by two great men—Luther and Melancton. For three years he was at their feet. The blacksmith's son from Sweden never forgot that memorable day in Wittenburg when all the world heard the blows of Luther's hammer on the church doors. His soul was on fire, his life was changed.

Back home in 1520 he was soon recognized by the new king for his great ability as a preacher and leader of the Reformation movement. Gustav Vasa called him to Stockholm and surrounded himself with two additional leaders—Olaus Petri's brother and the mighty Laurentius Andrae, archdeacon in Strängnäs. The great king with his three powerful leaders were shaping the destinies of a great people. Into these hands the Bible was put for translation and in 1526 the New Testament was published in the language of the land, one of the finest translations of that day. No man or no history can adequately tell of the influence upon a whole nation of that blessed work. The Rock of Ages was set in the sinking sand of a dying faith. Upon it was started a building whose

beauty the world today still looks upon with admiration.

Out of this mighty movement came that summer's day 400 years ago. It was at Västerås in 1527 that the king called together his people. Peasants, nobles, the common people—all were there facing the tremendous challenge of the day.

The king submitted his demands to the established church but met with stubborn refusal. The second morning he resigned from his royal office, the third morning he was back at the diet stronger than ever. The king knew they had in the king the manipulator. By a tremendous popular vote came the "Västerås Recess" which demanded that the king be met.

It is not all a reduction in the income to the church and its lands. The government is supported with sufficient income to assure the safety and happiness of the nation. Bishop Brasé, the foe of the nation and the tool of the Pope, thundered in vain. The next day will come. No human power, no papal intrigue could stem the Reformation tide.

In the second place, the diet after listening to a great debate between the Reformer Olaus Petri and the Pope's pleader Peter Gualtero, a resolution that throughout the land the word of God is to be preached in its own language with no hindrance. The king's power is to be limited with the first power of the State no longer, with all reservations of his Vicar at home." The mind of a nation was set free and a great people stepped forth to a freedom and independence which they have to this day retained.

In the third place the "Recess" decreed that priests who became involved in civil suits must answer before the courts of the land and not to their bishops. Equality and justice for all.

Lastly, the king was clothed with a new dignity — "summus episcopus" with the right to make all appointments of clergy in the land, if such appointments were inimical to the interests of the church and the people. To this day the king appoints his high office in the church.

It is midnight when I pen these lines, summer is in the air. The clouds are just looking that way. In the silence of the night, with the moon hold the spirit of the father's is the alms. hear the bells at Västerås ringing out that midsummer day 400 years ago, the bells with their glad tidings of a new day.

I am pausing just a moment to reflect on the span of time and the meaning of the 400 years now gone. On my paper I see a flower man feeling its way to unknown parts. How careful he is! The sun seems to him a vast field, full of risks and future dangers. He still is a

little, tiny head up in the air while the body is secure to the sheet. Before he calls his little feet ahead he wants to be certain of his path. I am thinking of that hymn as I watch the little night visitor:

Alas, and did my Saviour bleed
And did my Sovereign die?
Would he devote that sacred head
For such a worm as I?

I too have come from the flowers of the past, a little tiny being crawling over pages in the Book of life. It seems so vast a field. I don't get so far. I have to feel my way. I raise my tiny head to the heavens and want to see my path here in the future path. What if I move slowly, what if I go forward in the flowers of long ago, in the flowers of Wittenburg and Västerås. As I crawl along, I take with me the faith of the fathers, a faith made sacred by the precious blood of my Saviour, a faith wrought by the sacrifices of martyrs. No man can take away from me.

And when the clocks in the great hall of the white temple call me hence I shall lift my little head to the sky and say, "I have come from the valley with its shadow of death, but I have come towards the 'long home.'"

E. C. B.

SYNOPSIS IN OMAHA.

It is not safe to comment on a great meeting when the distance is some 2,000 miles. Let those who read this comment remember that.

The ministerial candidates are less than 33. The age of new pastors is on Sunday, June 1st, the inauguration sermon by the English by the president, a rather unusual arrangement when there are so many in the church to elect new men at such a moment. There has been a special request for an English sermon by the president. We note that not a one of the 33 will come to the coast, which our field is and long will be the center of our church. That dear old Mississippian is still the "father of waters."

Two of the young men are new to these parts, tied to our Columbia conference, the boys, Alphonse Alnan and Omar Olson. They have spent years with us and seem so close. It is interesting that both of these "Columbia" boys are going to Canada. God bless them in their work.

It is also interesting to read of that reverend father who journeyed all the way from Sweden to attend the ordination of his son in Omaha. Kyöherde Karl O. man from Stockholm saw his son Carl

ordained to the ministry in our church, not the remarkable bonds not only between father and son but between the fatherland and America.

There was a double opening service for the Synod, over at the old Immanuel church in Swedish, the second at the English Zion church. The president delivered the Swedish synodical sermon, Vice-president Dr. Mattson the English. It is still then the order of importance in the Synod, the Swedish first and English second. The official language in use at the synodical convention and most of our conferences is the language of the land but it is so interesting to watch this extraordinary translation movement — the tug-of-war between the tongues, the "old man" straining at his end of the rope, the "new man" sitting tight every day. We will have to watch this movement as it goes. But it was interesting to see the order of those two opening services. Most naturally to the English and east Dr. Brandelle would feel the English, Dr. Mattson in Swedish. This is just some "links on thoughts" as we sit before the reports.

The following morning the Synod was ready for its big church business. There must be some interest in the back of the elections at the Synod. It seems certain that many of the delegates will re-elect themselves. Of course, we all expect to be re-elected by a substantial majority. The salary of the Synodical president is \$4,000 per year. When we remember that some of our local "American" pastors receive \$6,000, \$7,000 per year and in some cases \$10,000 or more, it does strike one a little ludicrous to hear of the synodical president's salary — \$5,000.

The outstanding thing about the elections, from this distance is the election of a new vice-president, Rev. C. A. Lund, the president of the Superior conference, was chosen to succeed Rev. Dr. P. A. Mattson of the Minnesota conference. The strong conference of Minnesota is always made its influence felt at the synodical convention but at Columbia a great many Minnesota men must have transferred their support to the new vice-president. It is nevertheless a good sign for in four years many important happenings occur. Dr. Brandelle is 67 years old, Dr. Mattson 62 and Rev. Lund only 51. Our Church has produced a number of worthy men and among them we certainly must admit that the new vice president is a strong and worthy church leader. He is also a Minnesota product, a graduate of Gustavus Adolphus College and from his time as president in the new Superior conference well groomed for eventual leadership of our church.

The secretary, Rev. N. J. W. Nelson (former Columbia pastor) and the treas-

urer, Mr. K. T. Anderson, the Rock Island banker, were both reelected.

The important business of Friday was, in addition to elections, the annual report of the president. This report covers the work of a whole year over the entire synod. Dr. Brandelle has visited most of our conferences during that time, these visits are a part of his synodical duties; and no man in the church is better acquainted with the workings of the entire church than he is. The president's report is reviewed prior to the convention by the synodical council. The resolutions of the council are based upon studies of the annual report and constitute, as it were, a record of the sentiments of the whole synod as they view the church work through the report of our executive. As a fitting close to our comments we append in Swedish the entire report of the synodical council with a sincere request that our readers and church members will give their careful attention to the many important questions brought before our whole church body at Omaha.

We hope to continue our comments next issue and include with them an official report from Mr. Gustave Pahrson of Tacoma who attended the Omaha convention as one of the conference delegates.

* * *

Synodalrådet hade avfattat resolutioner med anledning af presidentens rapport. De antogos så lydande:

1. Att rapporten antages.
2. I ödmjuk undergivenhet befinna vi oss inför kyrkans Herre, då vi nu äro församlade till årsmöte i hans namn för att anställa inventarium över oss själva, det flydda årets verksamhet och behoven för kommande år. Våra hjärtan fyllas av tacksamhet till Gud för varje nådens dag, för gudomlig kärlek och barmhärtighet under året vederfarna och för varje tillfälle att tjäna honom i hemmet, i kyrkan, på missionsfälten samt vid våra barmhärtighetsinrättningar och lärdomshärdar. Guds barmhärtighet i att bevärdiga oss att vara hans förvaltare, föremålen för hans kärlek och tjänare i hans rikssak skänker åt livet en stor förmån och ålägger ett ofantligt ansvar. Han ensam kan göra oss värdiga bådadera. Honom vare pris och ära för varje framsteg och för varje vunnen seger. Vi bedja om hans fortsatta välsignelse över oss och vårt arbete, på det att vi må bevakas av hans kärlek till starkare tro och mera villigt och fruktbringande arbete.

3. Emedan det främsta syftemålet med vårt kyrkliga arbete är att föra själar till innerlig gemenskap med Gud genom bibeln, som enligt vår fasta övertygelse är Guds ord, det ofelbara ord, som visar vägen till frälsning och som är källan till sann och levande tro, känna vi oss djupt tacksamma till Gud för underrättelsen om det vidsträckta bruket av Guds ord till enskild upplysning och att bibeln tiller-

kännes plats i många familj. Men samtidigt beklagar synoden djupt, att inom dess område finnas många hem, där husandakten sorgligt försummas. Ty om tron skall beredas tillfälle att förkovras och det andliga livet utvecklas och bli fruktbringande, är det nödigt att öva flitigt bruk av Guds ord och umgänge med Gud i bön. Synoden gläder sig ock däröver, att gudstjänstbesökarnes antal är större än förut, och manar dem till trohet i denna plikt, som de ha mot sig själva och sin Gud, som lovar att där möta dem och välsigna dem; den manar föräldrar, att allvarligt besinna vilket exempel de giva sina barn genom sitt förhållande till gudstjänsten; den manar ock trogna tillbedjare att i kristlig kärlek uppmuntra och städse mana de försumlige att bättra sig i sin ställning till vårt församlande för tillbedjan och uppbyggelse. Synoden betonar ock vikten av ett allmänt iakttagande av passionstiden med dess stora budskap om frälsning genom Kristi lidande och död för vår skull.

4. På grund av Kristi egen undervisning är synoden av den fasta övertygelsen, att de heliga sakramenten, döpelsen och Herrens nattvard, äro medel förordnade för att på ett särskildt sätt tillföra oss andliga gåvor, därför är det med innerlig tacksamhet den förnimmer i vilket omfång och med vilken vördnad dessa nådemedel brukas inom dess församlingar. Den vitsordar alla föräldrar, som i Jesu sinne föra sina barn till honom i det heliga dopet, ty det är en Herren behaglig gärning och den tillför de genom dopet pånyttfödda barnen hans välsignelse. Därhos varnar den för faran att betrakta bruket av detta sakrament såsom en blott vedertagen sed, en ändamålslös ceremoni. Med hänsyn till deltagandet i Herrens nattvard förnimmer synoden genom erhållen upplysning, att en stor skara gamla och unga kommunikanter med vördnad böja sina knän vid det bord, där Frälsaren närar troende själar, och tackar Gud därför. Dock nödgas synoden vid tanken på hela medlemskapet förklara, att denna glädje icke är oblandad. Det är beklagligt att det givas många, som beröva sig själva detta sakraments välsignelse. Synoden ogillar den i somliga församlingar gällande seden att alltför sällan fira Herrens nattvard, emedan den berövar medlemmarna detta sakraments välsignelser och bidrager till minskande av dess betydelse i många uppfattning. Synoden tillråder Augustana Book Concern att utgiva traktater framhållande sakramentens andliga värde.

5. Den lutherska kyrkan har förvärvat benämningen "den undervisande kyrkan" på grund av den fostran och vård hon egnar barnet. Detta namn bör hon samvetsgrant skydda och göra allt i sin förmåga att göra sig förtjänt av. Hemmet, söndagskolan, den kristliga vardagsskolan, våra akademier och våra colleges måste samverka för att bevara vår kyrkas unga medlemmar trogna deras döpelseför-

bund och deras konfirmationslöften. En kyrka, som försummar de ungas undervisning och fostran, kan icke ha någon framgång. Vi vitsorda varje bemödande som göres för att förse våra söndagsskolor med lämpligt undervisningsmaterial, annan nödig ekipering samt andligt sinna och väl tränade lärare. Med glädje märker synoden det ökade intresset för församlingsskola och det allt allmännare blivande bruket, att i sammanhang med den publika skolan under vissa timmar meddela undervisning i kristendom. Vördsamt hemställa vi till våra akademier och colleges, att de må ordna kurserna därhän att behövet av lutherska lärare för den publika skolan må kunna fyllas.

6. Med tacksamhet till Gud märker synoden de påtagliga frukterna av dess andliga verksamhet såsom yppande sig i våra församlingsmedlemmars goda moral, och att det inom våra församlingar finnes helgade män och kvinnor, som genom sin vandel öva ett hälsosamt inflytande, tjänande såsom ljus återspeglade frälsningens upplyftande kraft. Men icke desto mindre är den medveten därom, att ehuru sädigheten kan synas berömvärd, där dock kan saknas andligt lif och därför oförnöga att motstå världens lustar och lättsinne. Därför manar den alla sina bedjande medlemmar att vara ihärdiga i sina böner vid nådens tron om ett mycket behöfligt andligt uppvaknande och en utgjudelse av den Helige Ande. Synoden är dock förvissad — och nuvarande religiösa förhållanden i vårt land stärka den förvisningen — att klar och målmedveten beaktelse av sädigheten är väsentlig för framgångsfull kristlig verksamhet och välgörande för det andliga livet, och därför betonar den behovet av att städse framhålla vår kyrkas lärar på ett oförtydligt sätt i både predikan och undervisning.

7. Andligt sinnade mäns ledarskap är en välsignelse, utan vilken kyrkan icke kan funktionera. En pastor är en själarnas herde, och personlig helgelse är en nödvändighet i hans kallelse. Må Gud fortfarande välsigna vår synod med sådana pastorer: sant helgade och väl fostrade män, som leva nära Kristus och som predika hans evangelium sådant det är oss givet i den heliga skrift.

8. Till de pastorer, som ha dragit sig tillbaka från aktiv tjänst, sänder synoden härmed en tacksamhetens och uppmuntringens hälsning. De som bedja, tjäna ock. Synoden beder dem om denna tjänst så länge de äro kvar ibland oss.

9. De nitton pastorer, som under året kallats till den eviga vilan, ha lämnat i våra led ett tomrum, som blott Gud kan fylla. Alla tjänade de troget och somliga av dem intogo höga förtroendeplatser inom vår synod. Vi äro tacksamma för vad Gud givit os genom deras tjänst, och vi fröjdas däröver, att de varken levde eller verkade förgäves. Utgöre deras minne en välsignelse och deras exempel en inspiration

för oss, som lämnats kvar för att föra Herrens verk framåt. Hugsvala Gud hjärtan, som gråta, och församlingar som fått beträda sorgens och skilsmässans väg!

10. Synoden betygar sin tacksamhet för församlingars och enskildas ökade ofervillighet. Den gläder sig över att det frivilliga givandets system alltmera användes och förordar dess införande i alla våra församlingar. Den påyrkar budgetsystemets införande snarast möjligt, ty därigenom komma synodens och dess inrättningars finanser att ställas på en solid basis. Den manar sitt medlemskap att egna allvarligt eftersinnande och studium åt den kristliga förvaltningens plikter och ansvar.

11. Hem- och hednamission äro tvilingsystrar och mellan dem förefinnes ett heligt föreningsband. De måste antingen frodas eller lida tillsammans. Synoden lovar sitt fortsatta understöd åt båda dessa viktiga verksamhetsgrenar, beder om Guds välsignelse över dem och om vårt folks ökade understöd och välvilja. Det frivilliga offrandet för vår hednamission bör vederbörligen betonas, på det att vårt folk må alltmer växa in i det skriftliga sättet för understödandet av Herrens rikssak.

12. Att 90 procent av våra församlingar ha gyllagt två-cents anslaget till pensionskassan, är ett verk varöver synoden må känna sig stolt. Synoden upprepar sin begäran, att alla pastorer och andra, som äro valbara till medlemskap i kassan, utan vidare dröjsmål må ansluta sig till densamma. Att försumma denna plikt och förmån blottställer för onödiga prövningar deras familjer som antingen med döden avgå eller eljes måste draga sig tillbaka från aktiv tjänst, i det att medel till uppehälle avsevärdt minskas eller helt upphöra.

13. Synoden uttrycker sitt djupa uppskattande av den höga ära, som kom densamma till del förliden sommar genom deras kungliga högheters kronsprins Gustaf Adolfs och kronprinsessan Louises av Sverige besök. Ehuru det icke blev möjligt för deras kungliga högheter att besöka synoden som sådan, äro vi ytterst tillfredsställda däröver, att de utnyttjade varje givet tillfälle att komma i beröring med vår verksamhet vid några av våra inrättningar.

14. Synoden är livligt intresserad i planer å bane i Sverige för ett värdigt firande av 400-årsminnet av lutherdomens införande därstädes. Församlad till årsmöte den 17-21 juni, de identiska dagarna då riksdagen i Västerås hölls, uppmärksammar synoden med tacksamhet till Gud, att den är konfessionellt en produkt av den epokgörande akten i Västerås 1527. Därför rekommenderar synoden, att sagda historiska tilldragelse må värdigt hugfästas inom dess egna område och att den bekännelsegrund, på vilken den stått och står, må grundligt skärskådas och vi så-

medelst förnya vårt trogna vidblivande vid vår bekännelses rämärken, vilka i det flydda varit ett skydd och en ledning i vårt arbete, vilande som de göra på det ofelbara eviga sanningens ord.

15. Synoden gläder sig över framåtskridandet av lutherska brödräförbundet med dess stegrade verksamhet och stiftandet av lokala och konferensförbund. Den fröjdar sig över det faktum, att lekmännen hålla på att uppvakna till en klarare uppfattning av kyrkomedlemskapets plikter och ansvar. Den påyrkar bildandet av brödräförbund i synodens alla församlingar.

16. Augustana synoden försäkrar på nytt sitt vidblivande vid 18de amendmentet till den federala grundlagen och Volstead-akten och är oförbehållsamt emot deras upphävande eller modifiering samt lovar sitt understöd åt Anti-Saloon League-bemödanden. Ehuru synoden är medveten om det faktum, att denna lag hänsynslöst överträdes i många delar av vårt land, vill den icke lägga skulden till sådan överträdelse på amendmentet eller lagen, utan på maktlösheten i dess tillämpning samt en laglöshetens ande, och därför förklarar den sig vara med de krafter, som verka för vidmakthållande av denna och övriga vårt lands lagar.

17. Synoden uttrycker sitt uppskattande av det arbete, som utföres av Kyinnomissionsföreningen, samt dess materiella gävor till kyrkans verksamhet i stort.

18. Till synodens president dr. G. A. Brandelle och till alla andra synodens ämbetsmän uttrycker synoden sitt hjärtliga uppskattande för trogen tjänst under det år som flytt. Må Gud giva dem nåd som behöves för varje plikt, som må äskas av dem under dagar som stunda.

I sammanhang med antagande av nionde punkten här ovan höll dr. A. T. Lundholm minnestal över de hänsovna och dr. S. G. Youngert förrättade bön.

Även antogs en sympatiresolution med anledning av de omkring 3,000 äldre och yngre församlingsmedlemmar, som under året gått över livets gräns.

CHRISTIAN CHURCHES IN AMERICA

Dr. H. K. Carroll, compiler of the first complete official census of religions in the United States, reports that the churches in the United States gained 690,000 members during 1924; that the total membership in the United States now is 46,142,000; and, that the Evangelical churches gained 366,000 members. The figures are not those of population, but so far as they could be obtained, of communicants. In the Evangelical group, we have the following:

1. Methodist 8,700,007 communicants, a gain of 79,974 during 1924.
2. Baptist 8,227,225 communicants, a gain of 88,093.
3. Lutherans 2,503,642 communicants, a

gain of 37,801.

4. Presbyterian 2,500,466 communicants, a gain of 37,909.

5. Disciples of Christ 1,668,906 communicants, a gain of 47,703.

6. Episcopalian 1,147,814 communicants, a gain of 7,738.

7. Congregational 861,168 communicants, a gain of 3,535.

8. Reformed 532,668 communicants, a gain of 32.

The other 15 denominations listed together with a total for various other bodies are less than 500,000 in membership. The grand total of the Evangelical group is 28,021,953, with a total gain of 366,336 during the year 1924, "their strength being more than 60 per cent. of all the entire denominational strength of the country."

Dr. Carroll well states that with a net gain of approximately 700,000, the Christian churches show a membership which since 1891 has increased 130 per cent. while the population of the country has increased 80 per cent., showing that the Church is far more than merely keeping pace with the country's advance. The following table will show how the Lutherans in the United States have grown:

1700.....	2,000 Lutherans in U. S.
1773.....	10,000 Lutherans in U. S.
1798.....	20,000 Lutherans in U. S.
1850.....	175,000 Lutherans in U. S.
1900.....	1,665,878 Lutherans in U. S.
1924.....	2,503,642 Lutherans in U. S.

In 1773, 1 Lutheran to 260 of total population.

In 1790, 1 Lutheran to 196 of total population.

In 1850, 1 Lutheran to 132 of total population.

In 1900, 1 Lutheran to 46 of total population.

In 1924, 1 Lutheran to 42 of total population.

As the above is on the basis of the present encumbered confirmed membership rubric, we may well ask the question: Is the Lutheran Church keeping pace with the growth of the population, or is it not reporting its full membership?

The census further shows that within the 18 Lutheran bodies in America there were in 1924 10,255 pastors, 15,228 churches, a net gain over all losses in membership of 40,000. How long will it take to win the 14,000,000 nominal Lutherans in America at the rate of 40,000 net gain per year. "As-me another!"

SVENSKA SJUKHJÄLPFÖRENINGEN I SEATTLE

hade en lyckad fäst fredagskvällen den 29 april i Svenska Lutherska Gethsemane kyrkan, då vi hade förmånen att hava två av våra henvändande missionärer från Kina med på programmet.

Vårt folk i allmänhet synes vara välvilligt stämt emot denna vår verksamhet, ty

våra fäster äro alltid väl besökta, och därför blir alltid det finansiella resultatet gott. Det var till och med en person (som vill vara onämnd) som gav \$5.00 till den goda saken. Det är nämligen så att vi ha en s. k. blomsterkassa inom föreningen, och alla inkomster från våra fäster tillfalla den kassan, som sedan användes för att köpa blommor åt sjuka eller på annat sätt uppmuntra och hjälpa behövande.

Enligt vår konstitution få inga medel som inkomma i form av medlemsavgifter användas för annat än uteslutande sjukhjälp. Vi kunna icke ens betala hyra för möteslokal. Men lutherska kyrkan är alltid villig att kostnadsfritt låta oss hålla dessa fäster i dess kapellvåning och därför äro vi mycket tacksamma. Våra månads- eller affärsmöten hållas för närvarande i de olika medlemmarnas hem, vilket synes vara en lyckad ide, emedan intresset synes vara större och mötena äro väl besökta.

Under vår präktige ordförande, pastor Karlstroms ledning går föreningen framåt, och hava vi allaredan i år haft glädjen att få hälsa flera nya medlemmar välkomna och hoppas få många flera, ty det är en förening som alla borde tillhöra. Det kostar endast 40 cents i månaden och så får man en dollar om dagen när man är sjuk eller oförmögen att arbeta.

Och vem som helst kan bliva medlem, man eller kvinna som är mellan 21 och 50 år gammal, utan avseende på var de bo.

För vidare upplysning kan man hänvända sig till Mr. A. T. Brand, 601 James street, Seattle.

Carl A. Sackrison.

A JEREMIAD

The Editor has real tears to shed over the apparent lack of interest in the labors represented in this Conference paper. Some months manuscripts arrive to help fill our paper with interesting news and information. We are thankful to all who willingly have assisted in this work. But this beautiful month of June, when everything else in this world is alive, our drawer locked like a coffin. Only one manuscript arrived, only one—and that one was the message from the liveliest thing we have—our young people and their Bible Week. What it means then to sit down to such a tremendous task—a whole issue by your own hands amidst all other duties the brethren and readers might well imagine. For three days we have worked, perspired, written to give our people an interesting June issue. It is a labor for our church which ought to receive some recognition but the only thing we get is a bad debit side in our meager bank account. We will not be able to continue at this rate much longer. All other work in the Conference and for our church is properly recognized and taken care for in some way. We are not asking much, we don't want that, we would like

to know that our church appreciates this big work and willing to extend a little aid.

To our readers and subscribers another word. Since our meeting in Olympia and Rochester not a cent has come in from subscriptions. I know our hundreds of readers like our Columbia Lutheran. They would miss it. There are some homes where every word is read. Scores of letters and personal talks have assured the editor how much the paper is thought of. It must have friends to exist. It must not die; we need it. If the pastors and district writers would only make their contributions regularly, giving us live church news and their own free comment on any church questions; and if our subscribers would send their financial contributions regularly we will never again need to write a "Jeremiad."

The Editor.

WHAT DOES WORSHIP COST?

One of the grandest habits any one can grow is that of attending church. No habit costs more to grow than that. It means, not haphazard "going to church" one Sunday in the year, or going by fits and starts. It means not going for a few times after confirmation, until the novelty wears off, and then the end. It means not merely being present at holy communion services. It means going every Sunday and year after year.

How many years does it take to get the habit? You grow into it from the training of home, and you kept in it up into years of manhood and only when you were entirely fixed in character could you truly say you had the habit.

Then, how easily it is broken and lost!

How many Sundays do you have to stay away until it is easy to stay away? Years and years getting it, and it is lost in a month!

How many thousands did the new home cost, beautiful mansion of your love and for your loved ones

Ashes in an hour!

This is the fate of the habit of church going in the life of him who grows careless and indifferent; who lets an idle Sunday or the folly of some sin break into the Holy of Holies.

When one has that habit, what then does it cost if he cannot indulge it?

What does it cost the wine-bibber who has worn the pavement thin by oft going to the bar, get the smell of the grog shop in his nostrils and then pass by?

He who has grown familiar with the curbstone by the living fountain of God's spirit and has there quenched his thirst of soul with the living waters, what does once missing the blest mercy seat cost? Such a family kept at home on Sunday is a hospital, all are sick. Such a Sunday is the most doleful of all the week. It costs, does it not, to have this best habit,

and then not to be able to indulge it?

What does it cost to keep the habit growing strong and controlling? These days of roads, wonderful roads, roads that break habits, that cry: "No trespassing," prove what the habit costs.

One family has habitually walked a mile and a half across muddy fields, that cry: "No trespassing," even to a and going, to get to church.

"If others went to church no more than I, How long would it take for this town to die?"

AND THEY WONDER WHY

One Sunday night after church services, like at thunderbolt from a clear sky, the pastor read his resignation. The faithful few were the only members present—faithful in attendance, in all services of the church.

Then the news spread, and this is what was heard from the lips of almost everyone: "I wonder why he's leaving?"

And the answer was within the souls of the church members who asked the question.

1. Was I regular and conscientious in my attendance on the Sunday services?

2. Did I attend prayer meeting faithfully?

3. Did I, wherever it was actually possible, go to Sunday School with my children?

4. Did I fill to the best of my ability every office to which I was elected or appointed?

5. Did I try honestly to practice daily the Christianity to which I subscribed when my name was entered on the church roll?

6. Did I pay my subscription regularly by using my Duplex envelopes?

If the answer to these six questions is "Yes," then you are one of the faithful few who heard the pastor read his resignation that Sunday night.

Let's make a comparison.

1. If a pastor held services only when he felt like it;

2. If he went to prayer meetings only when nothing else was "doing";

3. If he never went to Sunday school and sent his boy only when the weather was good;

4. If he never held board meetings, never visited the sick when asked to do so, and was indifferent to pastoral duties;

5. If he used profanity during the week and slandered his church members and did not pay his just debts;

6. If he did not contribute time and money to his field of work

You would soon say, "Get out."

Do you practice the Golden Rule toward your church and its pastor? If so, you will never wonder "Why?"

—Church Business.

VID HEMRESA TILL SVERIGE

Bör Ni komma ihåg

SVENSKA AMERIKA LINIEN

BILJETTER

Till och från gamla landet

SWEDISH AMERICAN LINE

209 White Building, 4th and Union St.

Seattle

The Bank of California

A National Bank

Member Federal Reserve System
Capital, Surplus and Undivided
Profits over \$18,000,000.00

The Bank of California, National Association, San Francisco, and its branches in Tacoma, Seattle and Portland, constitute one Association under one management and depositors at any one of the bank's offices have the protection of the entire Capital, Surplus and Undivided Profits of the Association.

Eleventh Street, at Broadway
Tacoma, Wash.

PETERSON

SVENSK FOTOGRAF

Puget Sound Bank Building
Special attention to children

VÄLJ ER VICTROLA NU

Gör en liten kontant betalning och ni skola hålla maskinen för senare leverans. Resten månadsbetalningar. Ingen ränta.

Vi inbjuda till besök i vårt record departement och höra urval från de största SVENSKA artisterna såsom

C. WIDDEN
GUSTAF HOLMQUIST
JOSEPH LYSELL
OSCAR BERGSTROM
INGA BERENTE
GRACE E. CARLSON
GUSTAF FONANDERN

och många andra. Vårt lager af skandinaviska skifvor är mest fullständigt, och vi passa upp eder personligen med erfarna biträden.

SHERMAN CLAY & CO.

928-930 Broadway
..Mr. Lindquist, Mgr. Victor Dept...
TACOMA

PASTORER OCH SÖNDAGSSKOLLÄRARE

uppmärksammas vårt lager af Biblar och psalmböcker, svenska och engelska, skolböcker, attester o. altarbröd (communion wafers)
J. F. VISELL

HOTEL SAMSON

Cor. 13th and E Streets
Steam-heated Rooms

Det största och bästa svenska hotell i Tacoma

KUNGLIGA SVENSKA VICE KONSULATET

för Washington, Idaho, Alaska
Eric Brattstrom, vice konsul
209 White Bldg. Seattle

INSURANCE OF ALL KINDS

If you want and need any advice as to Insurance, write or call

DR. H. F. H. HARTELIUS

Address communications to him at 3305 White Bldg, Seattle, Wn., or telephone him at Elliott 4641.

Advice and estimates free of cost for return postage.

HEADQUARTERS

for best
Scandinavian Records.
Our stock of records include the best of the Scandinavian music. It is a very complete selection.

Listed are three new records you should be sure to hear.

No. 72892 — Björneborgarnes marsch (orkester) och Finska Rytteriets Marsh (orkester)
No. 69,937 — "Verka, ty natten kommer." (The Brooklyn Swed. Male Quartet) och "Hällen fästet till jag kommer" af samma kvartett.

76c stycket
Records post paid to any point in Washington.

B. A. Almqvist, Manager
RHODES BROS.
6th Floor Tacoma

SKOR

Vi ha ett stort lager af skor för
MÄN, KVINNOR OCH
BARN
HEDBERG BROS.
Tel. Main 3587 1306 Broadway

If the goods we sell you
pleases you, tell
your friends;
If they do not, tell us.

This has been our
motto for years.

We've got everything
that a man or boy wears
at a price that
will please you.

DICKSON BROS. CO.

1120-22 Pacific Avenue.

Best Rates
For Sending
Money to
Foreign
Countries

COMPLETE
BANKING
FACILITIES

Interest
Paid on
Savings
Deposits
Semi-Annually

PUGET SOUND NATIONAL BANK

TACOMA, U. S. A.

GODA SKODON Samuelson & Berg

1110 South K Street

TACOMA

The National Bank of Tacoma

Member Federal Reserve System

En trygg plats för edra Resparingar.

Exclusive Bank Bldg., 12th & Pacific Ave.

Vi garanterar att "pickles" hålla sig
om Ni använder

**GOLD STAR
CIDER VINEGAR
COMMERCIAL
IMPORTING TEA CO.**

Opposite Public Library
1119 Tacoma Ave. Tacoma

LIEN'S PHARMACY

1102 Tacoma Ave. Tacoma, Wn

SKANDINAVISKT APOTEK

Lien & Selvig, egare.

Agenter för Salubrin och Hessel-

roths Flussplaster.

Main 7314—A-1414

USE

GOLDEN ROD RITTER

TACOMA'S BEST

Miller Bros.

1531 Broadway

ABSTRACTS

TACOMA TITLE CO.

952 Commerce Street
Fidelity Bldg. TACOMA

C. O. LYNN CO.

Svensk Likhbesörjare

717-719 Tacoma Avenue.

Phone Main 7745 Tacoma

**AUTO CONSTRUCTION AND
REPAIRS**

FAWCETT WAGON CO.

The Pioneer Auto Works
of the Northwest

Vid behof af

**Biblar
Psalmböcker
Sångböcker
Skolböcker
Uppbyggelseböcker**

eller hvad
som helst
i bokväg

tillskrif eller besök

Augustana Book Concern

Rock Island, Illinois

405 Fourth Street So., Minneapolis, Minn.